

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 9. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Onsdag den 21. november 2012

Tidspunkt: Kl. 9.40

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Nikolaj Villumsen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Claus Hjort Frederiksen (V), Merete Riisager (LA) og Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt

Punkt 1. Forelæggelse af det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 22.-23. november 2012

Det Europæiske Råd 22-23/11-12 – bilag 1 (Udkast til kommenteret dagsorden af 9/10-12)

EUU alm. del (12) – bilag 77 (Udkast til konklusioner af 15/11-12 - forhandlingsboks) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 22-23/11-12 – bilag 2)

EU-note (12) – E 8 (Internt) (oversigtsnotat over den flerårige finansielle ramme 2014-2020)

Statsministeren: Som I ved, er der den 22.-23. november indkaldt til ekstraordinært Europæisk Råd. Der er kun ét punkt på dagsordenen, nemlig EU's finansielle ramme for 2014-20. Den faste formand for Det Europæiske Råd, Van Rompuy, har åbent sagt, at formålet er et afslutte forhandlingerne på mødet, og han er parat til at forhandle hen over weekenden, hvis det er nødvendigt. Det er jeg også. Der er ikke nogen tvivl om, at det bliver nogle særdeles vanskelige forhandlinger. Der er bestemt ikke nogen garanti for en aftale i løbet af de næste par dage.

Finansministeren fik et forhandlingsoplæg her i Europaudvalget den 2. november, og europaministeren og finansministeren har løbende holdt Folketinget orienteret om både de tekniske og de politiske aspekter af sagen. Derfor vil jeg fokusere på de politiske prioriteter, som vi tager med ind til forhandlingsbordet.

Vi har tre centrale prioriteter:

For det første har vi gjort det helt klart, at vi lægger afgørende vægt på, at der sker en korrektion af det danske EU-bidrag på 1 mia. kr. årligt på budgettets indtægtsside.

For det andet argumenterer vi – sammen med en række ligesindede lande – for, at udgifterne til det samlede, flerårige budget ikke skal overstige 1 pct. af EU's BNI.

For det tredje ønsker vi fra dansk side et så moderne budget som muligt, hvor der især er fokus på de mest vækst- og beskæftigelsesfremmende dele af budgettet og selvfølgelig den grønne dagsorden.

Jeg vil uddybe de tre hovedprioriteter.

Først det afgørende krav om en korrektion på 1 mia. kr. via tiltag på EU-budgettets indtægtsside. Baggrunden for vores krav er meget enkelt. Det er simpelt hen ikke rimeligt, at Danmark skal bidrage til at finansiere andre velstående landes rabatorninger uden selv at få en korrektion af vores bidrag. Den nuværende situation betyder konkret, at en dansker skal betale 4 kr. til EU's budget, hver gang en skatteyder i lande, som vi sammenligner os med, betaler 3 kr. til EU's budget. Det er en negativ særbehandling af Danmark, som ikke er fair, og som vi ikke vil acceptere fortsætter.

Det afgørende for os er, at den negative særbehandling af Danmark bringes til ophør gennem ændringer på indtægtssiden, som reducerer det danske finansieringsbidrag med 1 mia. kr. årligt. Det er ikke nok, at selve udgiftsniveauet reduceres. Hvis der ikke ændres på fordelingsnøglen på budgettets indtægtsside, så vil vi fortsat relativt set betale væsentligt mere end andre velstående lande, som har en korrektionsordning. Det er som sagt ikke fair.

Til gengæld er det ikke afgørende for os, hvordan korrektionen på indtægtssiden sker. Det kan i princippet ske ved at afskaffe alle de nuværende rabatter eller ved at reducere dem væsentligt. Faktisk ville vi principielt foretrække at afskaffe alle rabatter, men man må nok sige, at erfaringerne fra tidligere forhandlinger har vist, at det er helt urealistisk. Den situation har vi naturligvis taget bestik af, og derfor har vi også fra starten gjort klart, at Danmarks uforholdsmæssige budgetbidrag skal korrigeres i den situation, hvor de nuværende rabatter fortsætter.

Det er i øvrigt helt i overensstemmelse med den tidligere regerings tilgang, og det er et krav, som støttes af alle partier i Folketinget. Vi har meldt vores krav meget klart ud. Det har vi gjort, for at der ikke skal være nogen misforståelse om de danske krav. Det er min vurdering, at baggrunden for vores krav er blevet forstået.

Dermed er det ikke sagt, at jeg gør mig nogen illusioner om, at det bliver let at komme i mål med vores krav. Det gør det ikke. Men vi har en god sag, og vi er parat til at følge den helt til dørs.

Jeg vender mig herefter mod udgiftsniveauets samlede størrelse. Vi lægger – sammen med en række andre lande – betydelig vægt på, at EU's budget afspejler de sparekrav, som mange nationale budgetter i øjeblikket er underlagt rundt omkring i hele Europa. Konkret har vi sammen med lande som Tyskland, Østrig og Finland sagt, at vi mener, at EU's budget ikke bør overstige en samlet ramme på 1 pct. af EU's BNI. Det betyder, at Kommissionens forslag skal reduceres med ca. 130 mia. euro. Det er velkendt, at der er enkelte lande, som ønsker at gå endnu længere, mens der omvendt også er en række lande, som ønsker at begrænse reduktionerne i Kommissionens forslag mest muligt. Der er ingen tvivl om, at udgiftsniveauets størrelse bliver en af de helt centrale diskussioner på mødet. Fronterne er trukket skarpt op, og vi må være ærlige at sige, at der er en reel risiko for, at vi ikke når meget længere end til at diskutere udgiftsniveauet.

I det seneste udkast til konklusioner – den såkaldte forhandlingsboks – er udgiftsniveauet reduceret med 81 mia. euro i forhold til Kommissionens forslag. Det er min vurdering, at det ikke er tilstrækkeligt til, at der kan indgås en aftale, som det ligger nu. Reelt vil vi først på selve mødet få testet, hvor de enkelte lande har deres smertegrænse. Mit udgangspunkt er, at det bliver svært at få enderne til at mødes, men at vi selvfølgelig skal gøre et oprigtigt forsøg. I den situation, Europa står i, har vi ikke brug for nye kriser, men for at finde løsninger, så vi kan komme i gang. Det, der betyder allermest, er, at vi får gang i væksten og får gang i jobbene i Europa.

Det var det overordnede udgiftsniveau.

Jeg vil herefter vende mig mod vores tredjeprioritet. Det handler om, hvad vi synes, EU's samlede budget skal bruges til. Helt overordnet arbejder vi fra dansk side på, at der sker en modernisering af EU's budget. Det indebærer grundlæggende, at vi skal reducere udgifterne til de store, traditionelle udgiftsområder som den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken og i stedet for fokuserer på forskning, klima og uddannelse. En række af de såkaldt moderne politikområder er allerede opprioriteret markant i Kommissionens forslag. Derfor må vi nok være realistiske og erkende, at der som led i den overordnede tilpasning af budgettets størrelse også vil ske reduktioner på de moderne politikområder i forhold til de meget markante stigninger, som Kommissionen har lagt op til. Det er svært at undgå, når de moderne politikområder særligt støttes af de lande, som samtidig insisterer på, at budgettet skal reduceres. Derudover har særligt de nye medlemslande jo samhørighedsmidlerne og landbrugsbudgettet som deres hovedprioritet. Derfor er der en grænse for, hvor meget der kan skæres på de områder, samtidig med at vi friholder de moderne politikområder. Realistisk kan vi ikke forvente revolutioner i forhold til budgettets sammensætning. Men vi vil – selvfølgelig sammen med ligesindede lande – kæmpe for, at der fortsat vil være klare skridt i den rigtige retning.

Afslutningsvis vil jeg opsummere vores tre hovedprioriteter:

1. En reduktion på 1 mia. kr. årligt af det danske EU-bidrag på indtægtssiden.
2. Et samlet udgiftsniveau på 1 pct. af EU's BNI.
3. Et så moderne budget som overhovedet muligt.

Der er lande, som har andre ønsker. Derfor bliver det også svært at nå i mål med alle vores ønsker. Det, jeg kan love, er, at vi vil forhandle helt frem til mållinjen – hvad enten det bliver nået i denne omgang, eller om der skal et nyt møde til.

Jeg håber selvfølgelig, at alle Folketingets partier vil bakke regeringen op, sådan at vi står så stærkt som overhovedet muligt i denne forhandlingssituation.

Erling Bonnesen var klar over, at statsministeren sagde, at vi betaler mere end andre velstående lande, og at vi derfor skal have en rabat, men han pegede på, at man også må se på, hvad konsekvenserne kan blive f.eks. for landbruget, hvor foreløbige beregninger tyder på, at mælkeproduktionen kan blive reduceret med

op til 50 pct., hvilket nærmest vil slå den af brættet. Derfor spurgte han, hvad konsekvenserne vil være for dansk landbrug af det, der ligger i pipelinen.

Nikolaj Villumsen spurgte, om statsministeren har tænkt sig at opretholde vort veto, hvis vi ikke får rabatten.

Desuden spurgte han, hvordan statsministeren stiller sig til det samlede budget, idet det jo ikke er særligt godt, hvis vi får rabatten, men ender med at betale flere penge til EU i en situation, hvor der er økonomisk smalhals herhjemme. Han tilføjede, at Enhedslisten synes, det er godt, at EU får et mindre budget, idet EU bruger sine penge fuldstændig galt, bl.a. til en ubrugelig landbrugsstøtte.

Han betegnede det som interessant og positivt, at målsætningen om, at 20 pct. af EU's budget skal gå til klima, er kommet ind igen. På den baggrund spurgte han, hvad statsministeren har tænkt sig at gøre for at sikre, at det grønne element ikke udgår igen.

Lykke Friis henviste til, at finansministeren for nylig havde skrevet i Børsen, at det næppe heller bliver i denne omgang, vi får en omfattende reform af EU's samlede budget. Det er en sørgelig udvikling, men hun var enig i finansministerens vurdering.

I den offentlige debat har der været megen fokus på rabatten. Her har V og K sagt, at man er enig i, at vi skal have rabatten, men det må ikke være den eneste målestok. Budgettet må ned, og det må moderniseres. Pengene må gå til de rigtige ting, så Danmark kan få støtte til diverse forskningsprojekter og infrastrukturprojekter. Derfor er det det samlede regnskab, vi må fokusere på.

På denne baggrund spurgte Lykke Friis, om statsministeren – som forhandlings-situationen ser ud nu – forventer, at vi får mindre ud af vort samlede danske EU-medlemskabskontingent i den kommende budgetperiode, når vi også ser på, hvad vi får i landbrugsstøtte, forskning osv. Altså om bundlinjen vil vise røde eller sorte tal.

Jakob Ellemann-Jensen tilsluttede sig Lykke Friis' kommentarer om, at det væsentligste er, hvordan det ser ud for Danmark, når vi ser på det samlede budget. Han spurgte, om regeringen vil betragte det som en succes, hvis vi får en rabat på 1 mia. kr., men samtidig mister flere milliarder kroner på finansieringen af projekter som Kriegers Flak, Cobra kablet og Fehmern Bælt.

Merete Riisager tilsluttede sig de bekymringer, hendes kolleger gav udtryk for i relation til det samlede budget. Hun ville gerne vide, hvordan statsministeren fortolker det mandat, regeringen har fået i Europaudvalget. Hun forstod, at statsministeren havde tænkt sig at nedlægge veto, hvis vi ikke får en rabat på 1 mia. kr., men hvad så, hvis vi kun får en rabat på 900 mio. kr.?

Med hensyn til det samlede budget bør man lægge tydeligere frem for offentligheden, hvad det egentlig er, EU bruger pengene til.

Vedrørende moderniseringen af budgettet og prioriteringen af klimaet er Liberal Alliance enig i, at vi skal gøre det, der virker i forhold til klimaet, men partiet er nok uenig i den stærke kobling, regeringen har mellem klima og vækst. Derfor spurgte hun, om statsministeren mener, det er en kortsigtet vækst, man skal opnå på EU-

niveau, eller om det er en langsigtet vækst., og hvilke tal eller undersøgelser statsministeren begrundet det i, når hun mener, klimainvesteringer giver langsigtet vækst.

Lene Espersen nævnte, at Ritzau skrev, at statsministeren i dag skal have mandat til EU-topmødet. Derfor spurte hun, om statsministeren skal have et nyt mandat i forhold til det mandat, finansministeren fik for nogen tid siden.

Hun syntes, det var utroligt ærgerligt, hvis man ikke i den krise, som EU står i, reformerer budgettet. Den holdning mente hun, statsministeren delte. En større del af pengene bør bruges til fremadrettede ting som vækstsikring, uddannelse, forskning og grønne initiativer, og en mindre del bør bruges til "gammeldags" subsidiering af landbruget osv. Hun var bange for, at dette ville blive glemt i det taktiske spil om varetagelse af snævre nationale interesser.

Med hensyn til rabatten sagde finansministeren ganske klart – efter at man havde brugt en time på det – at vi skal vi have netto 1 mia. kr. tilbage. Det nytter ikke noget, at vi får 1 mia. kr., hvis man giver ind alle mulige andre steder, så det ender med, at Danmark ikke får den ene milliard i hus. I den forbindelse henviste Lene Espersen til, at vi har brugt den ene milliard kroner, idet de er indregnet i vores finanslov. Derfor havde hun brug for at få en bekræftelse på, at vi får netto 1 mia. kr., hvilket man nåede frem til, da man drøftede sagen med finansministeren.

Statsministeren gjorde generelt opmærksom på, at rabatten ikke havde noget at gøre med udgifterne til landbruget og connecting europe. Vi skal have en rabat på indtægtssiden. Vi kæmper for at få en rabat på indtægtssiden, og vi kæmper også for at få EU's budget ned i forhold til Kommissionens forslag, og vi kæmper for, at vi ikke fortsat skal give så meget landbrugsstøtte. Det kan betyde, at Danmark får mindre i landbrugsstøtte, sagde statsministeren til Erling Bonnesen. Det må være den logiske konsekvens.

Vi er glade for, at de 20 pct. til klimaet er inde igen, sagde statsministeren til Nikolaj Villumsen. Hun kunne ikke love, at det blev der, men vi er meget tilfreds med, at det står der på nuværende tidspunkt.

Statsministeren delte i høj grad den analyse, som Lykke Friis og Lene Espersen kom med, at det nok ikke bliver i denne omgang, vi får en stor modernisering af EU's budget. Når vi kommer frem til forhandlingernes sidste fase, vil der være nogle røde linjer for de forskellige lande. Danmark forsøger at få så mange som muligt med på en modernisering, men tilslutningen er ikke så udbredt, som vi kunne ønske os. Vi har som nævnt tre prioriteter, vi går ind i forhandlingerne med, og statsministeren syntes, de understøttede hinanden. Rabatten er ikke vor eneste målestok, men i forhold til rabatten står vi alene. Det er vor hovedprioritet, og det er dér, vores røde linje går. Det er det, der skal til, hvis vi skal støtte det samlede budget. Det har vi sagt meget tydeligt.

Statsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at som det ser ud nu, ved vi ikke, om vi kan få præcis det samme, som vi fik i den sidste budgetperiode. Vi må håbe på, at der er rigtigt gode projekter, som vi kan få medfinansieret. Det ser ud

til, at vi har temmelig gode muligheder, for budgettet for udgiftskategori 1a er temmelig højt.

I svaret til Merete Riisager pointerede statsministeren, at finansministeren havde brugt udtrykket "vi lægger afgørende vægt på", da han talte om den danske rabat. Det mandat mente hun ikke kunne være tydeligere.

Statsministeren svarede Lene Espersen, at hun ikke søgte noget nyt mandat. I øvrigt søgte hun aldrig mandat i Europaudvalget.

Hun var helt enig med Lene Espersen med hensyn til moderniseringen. Det handler ikke om vores nettoposition; det handler om en rabat på indtægtssiden. Hvis alle rabatter falder væk, er problemet løst. Men det er ikke realistisk.

Statsministeren slog fast, at rabatten drejer sig om indtægtssiden. Hun håbede selvfølgelig, budgettet generelt kommer ned, men hun troede ikke, det gav nogen mening på nuværende tidspunkt at gå ind på, hvordan vores nettoposition vil komme til at se ud, sagde hun til Lene Espersen. Vi går ikke efter en bestemt nettoposition. Vi går efter at få en dansk rabat på indtægtssiden.

Erling Bonnesen var med på, at der selvfølgelig skal forhandles om reduktioner og omlægning af landbrugsstøtten, men spørgsmålet er, hvilke konsekvenser det vil få for dansk landbrug. Det var han skuffet over, at han ikke fik noget svar på. Han efterlyste regeringens analyse eller en bekræftelse af de tal, der er kommet frem fra anden side. Vi kan ikke bare sige farvel til halvdelen eller tredjedelen af dansk mælkeproduktion.

Nikolaj Villumsen sagde i anledning af Erling Bonnesens indlæg, at hvis statsministeren havde brug for opbakning til afskaffelse af landbrugsstøtten, kunne hun bare sige til.

Han spurgte, om han skulle forstå statsministeren sådan, at statsministeren var parat til at acceptere, at Danmarks udgifter til EU stiger, og at der ikke kommer noget grønt i budgettet.

Jakob Ellemann-Jensen kunne godt forstå det, statsministeren sagde om indtægtssiden og udgiftssiden, men for ham hang de to ting sammen. Han gentog, at det ikke vil være så hensigtsmæssigt, hvis vi taber mere, end vi får i rabat.

Han spurgte, hvem der kæmper for, at de projekter, der var omtalt, bliver gennemført, hvis det ikke er vores topprioritet.

Lykke Friis gentog sit spørgsmål, om slutresultatet bliver røde eller sorte tal, hvilket er det altafgørende.

Hun forstod ikke, at statsministeren sagde, hun ikke kunne gå ind i diskussionen om nettopositionen, for det er jo det, hele diskussionen drejer sig om. Rabatten er jo marginal, når det drejer sig om hele EU's budget.

Merete Riisager gentog sit spørgsmål, om det drejer sig om kortsigtet eller langsigtet vækst, når statsministeren taler om grøn indsats.

Lene Espersen henviste i anledning af den diskussion om landbrugsstøtten, som lige pludselig var dukket op, til, at flere vedtagelser i Folketinget viser, at alle partier bakker op om en afvikling af landbrugsstøtten, og at man gerne vil afskaffe så

meget som muligt af den. Det Konservative Folkeparti vil bare ikke have en ordning, hvor Danmark afvikler alene og forringer vores konkurrencevilkår i forhold til alle andre EU-lande.

Hun ville gerne have en bekræftelse af, at statsministeren sagde, at uanset hvordan budgettet ender, vil vi have en rabat på indtægtssiden. Hvordan pengene så bruges, er en anden diskussion.

Eva Kjer Hansen var målløs over statsministerens udtalelse om, at det ikke giver nogen mening at tale om nettopositionen på nuværende tidspunkt. Derfor spurgte hun, om regeringen ikke har nogen fornemmelse af, hvordan regnestykket vil se ud for Danmark, når disse forhandlinger er slut.

Hun havde forstået det med rabatten, som handler om indtægtssiden, men hun syntes ikke, statsministeren havde svaret på Erling Bonnesens spørgsmål om, hvad de danske prioriteter har af konsekvenser for landbrugets situation.

Statsministeren mente, man kunne have god nytte af at kigge på den måde, den tidligere regering tænkte på forhandlingsmandatet på. Hun mente ikke, der var nogen forskel. Hvis hun ikke magtede at forklare det, kunne man spørge den tidligere finansminister, Claus Hjort Frederiksen.

Hun sagde til Erling Bonnesen, at selv om vi generelt ønsker landbrugsstøtten sat ned, vil vi selvfølgelig sikre, at vi stadig får vor fair andel af landbrugsstøtten.

Statsministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at vi vil kæmpe for, at udgifterne skal ned. Derved vil vi forbedre vor nettoposition.

Jakob Ellemann-Jensen har forstået det rigtigt, nemlig at vi kæmper for at få en rabat på indtægtssiden, og samtidig kæmper vi også for, at EU's budget kommer ned på 1 pct. af EU's BNI. Hvis begge dele lykkes, vil det forbedre vor nettoposition.

Svaret til Lykke Friis er derfor, at vi bliver nødt til at kæmpe på begge områder.

Statsministeren mente ikke, det tjente noget formål at gå ind i en længere ideologisk diskussion med Liberal Alliance om, hvorvidt det kan betale sig langsigtet at investere i klimaforbedringer, idet Liberal Alliance har nogle andre holdninger til klimaindsatsen. Regeringen håber, at klimatiltag både på kort og langt sigt kan forbedre vore vækstmuligheder. Som et rigtigt godt eksempel pegede statsministeren på energieffektiviseringsdirektivet, som vil forbedre vore muligheder for at skabe grønne job og forbedre vækstmulighederne både på kort og langt sigt.

Statsministeren sagde til Lene Espersen, at mandatet går på, at vi vil have en rabat på indtægtssiden på 1 mia. kr. pr. år. Det er det, vi kæmper for.

Over for Eva Kjer Hansen gentog statsministeren, at vi går ind for en rabat, og at EU-budgettet kommer ned på 1 pct. af BNP. Det er en meget god position, hvis man er optaget af Danmarks nettoposition.

Erling Bonnesen var glad for, at han og statsministeren var kommet lidt nærmere på hinanden, og takkede for, at statsministeren løftede en lille flig af, hvad der ville ske med landbrugsstøtten. Han spurgte, om svaret betyder, at i statsministerens optik skal danske landmænd ikke reducere hårdere end landmænd i andre

EU-lande, og at der ikke kommer et slutresultat, som får vildt dramatiske konsekvenser for mælkeproducenterne.

Nikolaj Villumsen forstod godt, at regeringen vil kæmpe for, at der bliver et mindre budget, og at der bliver et grønt budget, men noget andet er, hvad resultatet bliver. Men vil regeringen nedlægge veto, hvis budgettet stiger, og vil regeringen nedlægge veto, hvis budgettet på ingen måde bliver grønt? Hvis regeringen ikke har tænkt sig det, mente Nikolaj Villumsen, der var tale om en stiltiende accept.

Eva Kjer Hansen takkede på vegne af Claus Hjort Frederiksen, som ikke var til stede, for den tillid, statsministeren viste ham. Hun præciserede, at det ikke var selve mandatet, man diskuterede, men konsekvenserne af det. Derfor spurgte hun: Hvis statsministeren får opfyldt alle sine ønsker, hvad sker der så med Danmarks nettoposition i forhold til i dag? Hun måtte nærmest forstå på statsministerens svar til Nikolaj Villumsen, at der i så fald ville blive en positiv nettoposition.

På dette tidspunkt kom Claus Hjort Frederiksen ind i udvalgsværelset. Derfor bød formanden ham velkommen og sagde, at regeringen havde udtrykt meget stor tillid til hans evner.

Merete Riisager syntes, statsministeren skød hendes spørgsmål om grøn vækst lidt til hjørne ved at tale om, at Liberal Alliance har nogle andre holdninger til klimaindsatsen. Statsministeren henviser til energieffektiviseringsdirektivet, som handler om at sætte nogle håndværkere i gang med at modernisere nogle bygninger. Hun spurgte, om det betyder, at man går efter kortsigtet vækst, altså en form for kickstart.

Statsministeren bekræftede over for Erling Bonnesen, at regeringen vil kæmpe for, at vi får en fair andel af landbrugsstøtten. Men mælkeproducenternes vilkår er ikke noget, man drøfter på Det Europæiske Råds møde. Derfor var det vanskeligt for hende at gå ind i, hvordan pengene bliver fordelt, hvilket sker på et senere tidspunkt.

Hun erkendte i svaret til Nikolaj Villumsen, at de andre prioriteter også er vigtige, men her vil vi ikke nedlægge veto.

På formandens spørgsmål om, hvad der sker, hvis vi får alle vore krav opfyldt, svarede statsministeren, at så mente hun ikke, der kunne være tvivl om, at vi får forbedret vores nettoposition. Hun ville dog stadig mene, at det ikke giver nogen mening at gå ind i, hvordan det ender. Vi ved ikke, hvilke projekter vi kan få støtte til, og vi ved ikke, hvordan landbrugspolitikken præcis vil blive udmøntet i de næste 7 år. Hvis vi får de første to krav opfyldt, forbedrer det Danmarks nettoposition.

Statsministeren pointerede i anledning af Merete Riisagers indlæg, at som hun så det, er der tale om et 7-års budget, hvor vi generelt vil arbejde for, at det bliver grønnere og mere klimavenligt, altså at der bliver tale om langsigtede investeringer i grøn vækst. I øvrigt gjorde statsministeren opmærksom på, at energieffektiviseringsdirektivet ikke blot handler om nogle håndværkere, som skal renovere nogle bygninger; det handler også om, hvordan man producerer. Grundlæggende troede statsministeren på, at der er vækstmuligheder i Europa, hvis vi bliver en grøn region, og hvis vi gør en rigtig klimaindsats. Statsministeren mente ikke, det

tjente noget formål at gå længere ind i den diskussion, som ikke har så meget at gøre med det møde, hun skulle ned til.

Erling Bonnesen var glad for, at han og statsministeren var kommet nærmere hinanden med hensyn til landbrugsstøtten, men ville gerne vide, hvor meget og hvordan den skulle ændres, og hvilke konsekvenser det vil have for dansk landbrug. Han mente ikke, det kunne passe, at regeringen ikke har foretaget nogle konsekvensberegninger af de forskellige scenarier, der foreligger, nu hvor man går ind i slutforhandlingerne. Han var glad for, at statsministeren vil sikre sig, at vi får vor fair andel af støtten, men ville gerne vide, om statsministeren også vil sikre, at danske landmænd ikke bliver reduceret hårdere end andre landes landmænd.

Han havde brugt mælkeproducenterne som et eksempel, fordi der for tiden floterer nogle ret tydelige rygter i pressen om deres vilkår.

Merete Riisager forstod ikke, at statsministeren kunne sige, at grøn vækst ikke har noget med forhandlingerne at gøre, når det er en af regeringens prioriteringer. Hun kunne eventuelt stille et skriftligt spørgsmål om, hvilke undersøgelser eller fakta der gjorde, at statsministeren så håndfast kunne sige, at de grønne investeringer rent faktisk vil føre til en langsigtet vækst i Europa.

Eva Kjer Hansen takkede statsministeren for svaret om, at regeringen forventer, at vi får forbedret Danmarks nettoposition.

Hun ville gerne følge op på Erling Bonnesens spørgsmål vedrørende landbruget og spurgte, om man kunne få oversendt nogle konsekvensberegninger, hvis statsministeren ikke kunne redegøre for dem i dag. Eller måske kan statsministeren bekræfte de beregninger, som Fødevarerøkonomisk Institut har foretaget?

I øvrigt mente hun, statsministeren kunne berolige landbruget, hvis hun sagde, at hvis det bliver muligt frivilligt at flytte 15 pct. af støtten over til landdistriktsmidler, så vil regeringen vælge ikke at gøre det. Hun tilføjede, at det er 1 mia. kr., vi taler om.

Nikolaj Villumsen forsikrede om, at der er nogle i Europa, som har det værre end de danske landmænd.

Han takkede statsministeren for det klare svar om, at regeringen ikke vil nedlægge veto angående vores to andre prioriteter, selv om Enhedslisten er uenig i denne linje.

Lykke Friis pegede på, at der er nogle, som er bekymrede for beskæringerne i udgiftskategori 1a, bl.a. Dansk Energi, Danske Erhverv og Dansk Industri – og for den sags skyld også den danske kommissær, Connie Hedegaard. Hvordan vil statsministeren berolige disse organisationer? Hun tilføjede, at hun var klar over, at Kommissionens udspil indebar en voldsom stigning, men forslaget fra det cypriotiske formandskab skærer beløbet ned, og spørgsmålet er, hvad der sker, hvis det beskæres yderligere.

Lene Espersen ville, nu hvor Claus Hjort Frederiksen var kommet, gentage spørgsmålet om, hvordan man skal forstå rabatten på den ene milliard kroner på

indtægtssiden. Skal det forstås på den måde, at der er tale om en nettogevinst på 1 mia. kr., altså at Danmark skal betale 1 mia. kr. mindre?

Statsministeren troede ikke, hun kunne komme det nærmere, når det gjaldt diskussionen med Erling Bonnesen om landbrugsstøtten, men man er altid velkommen til at stille skriftlige spørgsmål. Hun gentog, at vi selvfølgelig arbejder for, at Danmark skal have sin fair andel af landbrugsstøtten. Statsministeren tilføjede, at så vidt hun huskede, kommer fødevareministeren i slutningen af ugen, og så kunne man stille spørgsmålene til hende.

Statsministeren sagde til Merete Riisager, at regeringen er helt overbevist om, at klimatiltag kan betale sig, men vi foretager dem også for klimaets skyld. Vi vil gerne have, at Europa går forrest med hensyn til at mindske CO₂-udledningerne.

Statsministeren mente, Eva Kjer Hansen takkede for mere, end statsministeren havde sagt. Hun havde ikke sagt, at hun forventede, at vi forbedrer vore nettoposition. Hun havde sagt, at hvis vi får opfyldt vore to første krav, så har vi rigtig gode muligheder for at forbedre vores nettoposition. Men vi skal være klar over, at nettopositionen også afhænger af, hvilke poster der afsættes på budgettet, og hvad vi får på de enkelte poster.

Hun forstod, at Nikolaj Villumsen var ked af, at hun ikke ville nedlægge veto for så vidt angår vore to andre prioriteter, men Nikolaj Villumsen vil også gerne have Danmark ud af EU.

I svaret til Lykke Friis sagde statsministeren, at hun nok skulle mene, at vi havde gode muligheder for at få støtte til de nævnte infrastrukturprojekter. Ganske vist er Kommissionens budget cuttet en del ned, men det er ikke skåret ned under det niveau, vi kender i dag. Vi vil stadig gerne have det samlede budget skåret yderligere ned, men vi håber stadig væk på, at vi får mulighed for at få den infrastrukturstøtte, der er tale om.

Over for Lene Espersen gentog statsministeren, at vi skal have en rabat på indtægtssiden, og at vi i øvrigt allerede har brugt den til skattelettelser. Regeringen tolker forhandlingsmandatet på præcis samme måde, som den tidligere regering lagde op til.

Erling Bonnesen ville drage omsorg for, at udvalget får en grundig drøftelse med fødevareministeren, som statsministeren henviste til. Han var stadig forundret over, at der ikke kan præsenteres den mindste smule af svar på det, han spurgte om angående konsekvenserne. Hvordan skal det forstås, når statsministeren siger, at man skal sikre, at Danmark får sin fair andel? Han mindede i den forbindelse om, at han havde spurgte, om statsministeren ville sikre, at dansk landbrug ikke får en kraftigere reduktion end andre landes landbrug.

Eva Kjer Hansen syntes, forvirringen var blevet total. Nu forstod hun, at statsministeren end ikke forventede, at vi endte med en positiv nettoposition. Det mente hun satte diskussionen om rabatten i relief. Det er derfor, Lene Espersen bliver ved med at spørge til, hvad der bliver nettoudbyttet af rabatten. Eva Kjer Hansen forstod nu, at statsministeren giver udtryk for, at vi går til forhandlingerne med disse krav, men i virkeligheden forventer regeringen slet ikke, at det ender med en positiv nettoposition for Danmark. Så er al den snak om rabatten jo kun en lille

brik i det store regnestykke. Eva Kjer Hansen var målløs over, at statsministeren kan sige, at det ikke giver nogen mening at tale om nettopositionen nu. Det gør det da i allerhøjeste grad – især med den vægtning regeringen har givet rabatten. Eva Kjer Hansen gentog, at hun interesserede sig for det samlede regnestykke. Hun mente også, statsministerens svar sætter regeringens vilje til at nedlægge veto i relief, hvis det kun handler om rabatten. Eva Kjer Hansen syntes, dagens meget interessante melding var, at regeringen forventer, at det samlede regnestykke bliver negativt.

Hun spurgte, om udvalget kan forvente at få de lovede konsekvensberegninger angående landbrugsstøtten på fredag, hvor fødevarerministeren kommer i udvalget.

I øvrigt efterlyste hun et svar på sit spørgsmål om, hvorvidt regeringen ville anvende en eventuel mulighed for at overføre 15 pct. til landdistriktsmidlerne.

Lykke Friis hæftede sig ved, at statsministeren sagde, hun "håbede", at vi kunne få støtte til de nævnte projekter. V og K har klart signaleret, at de to partier ikke synes, udgiftskategori 1a er et oplagt sted at skære. I den forbindelse mindede hun om, at Danmark har tradition for at få flere penge, end hvad vi er berettiget til per capita.

Det er almindelig kendt, at riget fattes penge. Så må det være muligt for statsministeren at oplyse helt klart, hvorvidt man forventer, at slutresultatet bliver rødt eller sort.

Nikolaj Villumsen sagde, at hvis V og K har fortrudt det mandat, de har givet regeringen, ville han gerne være med til at stamme det op, så det kom til at gå på, at Danmark ikke skal have større udgifter.

Formanden gjorde for god ordens skyld opmærksom på, at mandatet var givet, og at det er op til regeringen, om den vil vende tilbage til udvalget og bede om et nyt mandat.

Claus Hjort Frederiksen mindede om, at da han sad i regeringen, forhandlede man 2020-planen, og dengang var det ikke et spørgsmål om at lave hokusfokus numre, men om at få en nettobesparelse, som kunne indgå i regnestykket.

Statsministeren gentog over for Erling Bonnesen, at regeringen arbejder for at få en reduktion af landbrugsbudgettet, og at der blive en ligelig fordeling af det, så vi får en fair andel. Hvis udvalget har yderligere spørgsmål, er man velkommen til at stille dem. Så vidt hun havde forstået, kunne regeringen svare på dem til på fredag.

Statsministeren sagde, at hun godt kunne komme i tvivl om, hvorvidt formanden havde forstået det forhandlingsmandat, der var givet. Dengang var der ikke tale om nettopositionen. Vi skulle kæmpe for en rabat på indtægtssiden. Hvis vi får en reduktion af budgettet, som vi kæmper for, og hvis vi får en rabat, så får vi forbedret vores nettoposition. Hvis man er optaget af det, er det de to ting, man skal kæmpe for. Statsministeren sagde, at hun syntes, formanden forvaltede sin formandsopgave lidt besynderligt, hvis hun gav udtryk for, at der ikke var klarhed om, hvad mandatet egentlig gik ud på.

9. Europaudvalgsmøde 21/11-12

I anledning af Lykke Friis' spørgsmål pegede statsministeren på, at Kommissionens forslag indeholder en stigning i udgiftskategori 1a på 28 mia. euro, altså en stigning på over 200 pct. Budgettet er kommet ned, men det ser ud til, at der vil være en stigning i forhold til i dag. Når man ser på det historisk, har vi haft stor succes med at få støttemidler, og statsministeren forventede og håbede da også, at vi fremadrettet kan få støttemidler til de projekter, og det er der gode muligheder for, al den stund budgettet er højere end det, vi har i dag. Regeringen lægger bestemt ikke op til, at der skal skæres i udgiftskategori 1a.

Statsministeren mente, hun forstod mandatet på præcis samme måde som Claus Hjort Frederiksen. Vi vil gerne have en rabat på indtægtssiden, der giver os mulighed for at have 1 mia. kr., som vi kan disponere over i 2020-planen – og som vi har disponeret over. På den måde regner regeringen fuldstændig på samme måde som den tidligere regering.

Formanden henviste til, at hun på et meget tidligt tidspunkt havde gjort opmærksom på, at det ikke var mandatet, man diskuterede, men konsekvenserne af mandatet. Hun mente, Europaudvalget er i sin gode ret til at stille spørgsmål om alle konsekvenserne af de forhandlinger, der foregår, og til at efterlyse konsekvensberegninger for f.eks. landbrugserhvervet, som kan se frem til at blive meget hårdt ramt. Hun gik ud fra, at statsministeren ville gøre sit yderste for at besvare de spørgsmål, der blev stillet, også når det gælder Danmarks nettoposition. Som medlem af udvalget måtte hun konstatere, at det ikke havde været muligt at få et klart svar på, hvor statsministeren mener, det bringer os hen.

Statsministeren replicerede, at selvfølgelig er udvalget i sin gode ret til at stille spørgsmål, men hun mente, det var rigtigt vigtigt, at Europaudvalget forstod, hvilket mandat der var givet. Når formanden to gange lagde hende ord i munden, som hun ikke havde sagt, syntes hun ikke, det var en rimelig måde at varetage formandsopgaven på.

Formanden afsluttede dagens møde ved at ønske statsministeren gode forhandlinger.

Mødet slut kl. 10.55.

Ref.: BE/its